U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce S. Š.,** zastoupeného Mgr. Josefem Smutným, advokátem se sídlem Hronovická 708, 530 02 Pardubice, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové** se sídlem Horova 17, Hradec Králové 2**,** o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2003, č. j. 1066/110/2003-Sa/3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 5. 2004, č. j. 31 Ca 98/2003–23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 6. 2003 zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Pardubicích (dále též „správce daně“) ze dne 24. 7. 2002, č. j. 137795/02/248912/7116, kterým byla žalobci za zdaňovací období roku 1999 dodatečně snížena daňová ztráta na dani z příjmů fyzických osob o částku 1 439 557 Kč.

Včasnou žalobou, podanou u Krajského soudu v Hradci Králové, se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správce daně. V podrobně formulovaných žalobních bodech namítal porušení právních předpisů tím, že správce daně prováděl úkony a pokračoval v daňové kontrole poté, kdy již byla ukončena projednáním zprávy o daňové kontrole, k níž žalobce neměl připomínky ani návrhy na doplnění, dále namítal, že správce daně tím, že neuznal spotřebu pohonných hmot a výdaje s tím spojené podle žalobcem předložených daňových dokladů v zásadě stanovil průměrnou spotřebu pohonných hmot podle pomůcek, ačkoliv pro jejich použití však nebyly splněny zákonné podmínky, nesplnil svou důkazní povinnost vyvrátit věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost účetnictví žalovaného včetně účetních dokladů, provedený výpočet průměrné spotřeby je neodborný a věcně nepodložený, namítal vadný postup správce daně, jestliže, aniž by zpochybnil jednotlivé daňové doklady o nákupu pohonných hmot, neuznává celkovou spotřebu a tím částky, které žalobce vynaložil. Konečně žalovanému vytýkal, že se náležitě nezabýval jeho námitkami, které uplatnil.

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 31. 5. 2004 žalobu zamítl. Soud se v odůvodnění rozhodnutí podrobně zabýval jednotlivými žalobcovými námitkami a shledal je nedůvodnými.

Rozhodnutí krajského soudu napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížností. V ní uvedl, že kasační stížnost podává pro nesprávné posouzení právních otázek podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Za ony nesprávně posouzené právní otázky označil právní závěr krajského soudu, že i po skončení daňové kontroly (po projednání a podpisu závěrečné zprávy) je možno provádět další kontrolní úkony a dále v hodnocení postupu a způsobu, kterými správce daně – bez ohledu na konkrétní podmínky žalobce, jež mu byly známy - stanovoval zcela subjektivně hypotetickou spotřebu pohonných hmot, přičemž předtím nijak nevyvrátil věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost účetnictví žalovaného včetně účetních dokladů. Současně uvedl, že konkretizaci právního posouzení provede po skončení dovolené právního zástupce; stěžovatel tak však neučinil a protože nebyly splněny ani další podmínky řízení, vyzval jej soud usnesením ze dne 21. 7. 2004, č. j. 31 Ca 98/2003–34, aby ve lhůtě 1 měsíce zaplatil soudní poplatek, předložil plnou moc zástupce a doplnil kasační stížnost náležitostmi, požadovanými v § 106 odst. 1 s. ř. s. Podáním ze dne 25. 8. 2004, doručeným krajskému soudu dne 27. 8. 2004, stěžovatel předložil plnou moc právního zástupce, požádal o osvobození od soudního poplatku, kasační stížnost však nedoplnil. Krajský soud poté rozhodnutím přiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků a věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Řízení ve správním soudnictví je plně ovládáno zásadou dispoziční. Je na žalobci, zda proti rozhodnutí správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, bude brojit žalobou u soudu či nikoliv; je na něm, aby v případě, kdy se bude domáhat ochrany svých práv žalobou u soudu, v této žalobě jasně vymezil, které výroky správního rozhodnutí napadá a v žalobních bodech pak specifikoval, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (§ 71 s. ř. s.). Správní soudnictví je ovládáno i zásadou koncentrační. Žalobu, která musí splňovat zákonem stanovené náležitosti, je třeba podat v zákonem stanovené lhůtě (§ 72 s. ř. s.) a pouze v této lhůtě může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). Soud při přezkoumání správního rozhodnutí je vázán rozsahem napadení, jak je žalobce ve své žalobě vymezí a (nejde-li o rozhodnutí nicotné, kdy je oprávněn nicotnost deklarovat i bez návrhu) přezkoumá jen ty výroky rozhodnutí, které byly žalobou napadeny, a jen v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

Tyto zásady se uplatňují i v řízení o kasační stížnosti a jsou dílčím způsobem modifikovány pouze limitem okruhu důvodů, z nichž lze kasační stížnost podat (§ 103), způsobem vymezení lhůty, v níž lze rozšířit okruh kasačních důvodů a konečně též podstatně širším okruhem důvodů prolamujících vázanost soudu důvody obsaženými v kasační stížnosti, k nimž přihlíží z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost, kromě obecných náležitostí stanovených v § 37 odst. 3 s. ř. s., musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá (tzv. stížní body) a údaj o tom,

kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Pokud podání obsahující kasační stížnost tyto náležitosti nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad.

Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou obecnými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem a proč je takový úsudek soudu vadný apod.. Nepostačuje proto nejen paragrafová či slovní citace některého zákonného důvodu, ale ani, jako v daném případě, označení údajného vadného právního názoru soudu s nímž stěžovatel nesouhlasí, aniž by zároveň v kasační stížnosti vylíčil a věcnou argumentací v konkrétní věci podložil, proč považuje vyslovený právní názor soudu za lichý. Stěžovatel v kasační stížnosti označil, který právní názor soudu považuje za nesprávný, kromě takto holého popisu sporného právního názoru nenabídl žádnou konkrétní argumentaci, v čem má vadnost právních závěrů soudu spočívat. Toho si ostatně byl i sám stěžovatel vědom, jestliže v kasační stížnosti soudu sdělil, že konkretizaci kasačního důvodu dodatečně provede (po skončení dovolené právního zástupce); tak však neučinil, a to ani později, kdy jej soud usnesením k doplnění kasační stížnosti vyzval.

Chybějící náležitosti (konkretizace kasačních důvodů) brání v pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu